

Előfizetési árak:

Egész évre 10.—
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hónapra 1.—
Egyes száma 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpíacz, a városháza szomszé-
gában.

Hirdetések:

Egy hasábos postá-
sorankint 5 krajvával
számlítottnak.

A kiegyezési javaslatok.

— június 3.

(A. K.) Pünkösdi szünet előtt, a képviselőház utolsó ülésében a parlamenti munkaprogramról lévén szó, báró Bánffy miniszterelnök azt a nyilatkozatot tette, hogy sajnálatára a kiegyezési javaslatokat egyelőre nem lehet parlamenti tárgyalás alá venni. Az okok, melyek a miniszterelnök nyilatkozatának alapjául szolgáltak, ismereteseek. Ausztriában a viszonyok úgy alakultak, hogy a javaslatoknak az osztrák birodalmi tanácsban való parlamentáris tárgyalására gondolni sem lehet.

Ausztriában a nemzetiségek a kiegyezési javaslatokat mellékcélok elérésére használják fel, ha e mellett tönkremegy is a magasabb cél, az állami érdek. Minden egyes frakciónak, pedig ilyen nagyon sok van a birodalmi tanácsban, megvan a maga külön kívánata, melynek teljesítését, megvan mindegyiknek a maga külön panasza, melynek megszüntetését szeretné látni s mikor aztán e tekintetben minden párttöredék ki lenne elégitve, akkor a nagyobb mértékadó pártok állnak egymással szembe s késhegyig menő harcot üzennek egymásnak és a másik front felé saját kormányuknak és Magyarországnak. A németek a nyelvrendelet vissza-

vonását követelik, különben lehetlenné teszik a kiegyezési javaslatok bármi néven nevezendő tárgyalását. A csehek szilárdan el vannak határozva, hogy ugyanazt teszik, ha a kormány a németek kívánatának megfelelne. Ez a körülmény annál inkább sajnálni való, mert lehetlenné teszi egy olyan kiegyezés létrejöttét, amely ha nagyban és egészben nem tekinthető is korszakos vívmánynak, de sok tekintetben kedvezőbb az előbbi kormányok munkálatainál, mert jogszerűtlenségeket megszüntet, lehetetlen helyzeteket elhárít, igazságtalanságokat kizár. A kiegyezési javaslatokat, melyeket báró Bánffy az osztrák kormánytól kiesikart, már ez okból is kedvezőknek kell neveznünk és már ebből az okból is sajnos, hogy nem lehet őket a parlamenti tárgyalások napirendjére tűzni.

Mert ne ámitsuk magunkat; a közgazdasági szerződés megkötése mind a két állam érdekében van és a magyar mezőgazdaságot ugyanabban, vagy még nagyobb mértékben védi, mint az osztrák ipart. Magyarország par excellence földművelő állam és földje jövedelmére van utalva, a nagy magyar középosztály egyetlen jövedelme ama termények értékesítéséből áll, melyeket a föld termel, első kötelessége tehát az államnak és a kormányoknak, hogy ezt, e ter-

mékek értékesítését biztosítsák. De mi legyen e jövedelmekből, mi legyen az egész magyar középosztályból, ha az értékesítést a világpiacz fluktuációjának vetik alá és ha az egész alap, melyen a magyar közgazdaság és a magyar állami berendezés áll, néhány chicagói gabona uzsorás szeszélytől, sugallásától és üzérkedésétől tétetik függővé. A szilárd alap elveszne, a szilárd szerkezet összeomlana és egy fántom kedvéért a magyar nemzet aláásná lételet, mert lemondott saját biztosságáról.

Az önálló vámterületnek, az Ausztria és Magyarország közt felállított vámsorompóknak első következménye az államfentartó középosztály megrendülése, további következménye a magyar középirtok összeomlása lenne, s annak romjaiból új, eddig ismeretlen társadalmi osztályok keletkeznének.

E romlás helyett ellenérték gyanánt a közgazdasági chauvinisták a német tőke beözönlését festik elénk, a mely kész itt Magyarországon nagy iparvállalatokat létesíteni és ezzel nagy fogyasztást teremteni. Danaidák ajándéka, melyért nekünk magyaroknak felesleges tulságosan lelkesednünk, mert ezeknek a német iparoknak nagyszámu német munkásokra lesz szükségük, a kik

TÁRCZA.

A hintaló.

Irta: Vértessy Arnold.

Nagy örömet akartunk szerezni a kis Kornélnak. Az első fiunk volt s azon karácsonykor, melyről itt szó van, éppen egy éves és nyolcz hónapos.

— Állítsunk neki karácsonyfát — mondta a feleségem.

A karácsonyfa már tavaly is motoszkált a feleségem fejében, de akkor még csak nyolcz hónapos volt a kis fiunk s ámbár bámulatosan okos volt (feleségem meg mert volna rá esküdni, hogy még soha ilyen okos gyereket nem láttak a föld színén), mindamellettt kétkedni lehetett, hogy megérti a tiszteletére emelendő karácsonyfa jelentőségét.

Én ugyan abban a véleményben voltam, hogy most sem igen fogja megérteni; de mindegy, nekünk mulatság lesz s neki is tetszeni fog a sok égő gyertya, a csillogó csecse-becse.

— Hiszen látod, hogy mindig a lámpa felé nyújtogatja a kezecskéjét — magyarázta a feleségem.

Góthével egy izlése volt a gyereknek: ő is több világosságot akart. Élet-

rajzirói majd följegyezhetik, ha híres ember lesz belőle.

A karácsonyfa hát el lett határozva. De mit hozzon neki a Jézuska a karácsonyfához?

Hiába kérdezgette az anyja. Az ő husz hónapos fejecskéjébe még nem fért be más, mint amit éppen maga előtt látott, s kétségbeejtett bennünket a feleletével:

— Kávét... kiflit... almát...

Egyszer aztán nagyon megerőltette magát, s följobbent a kívánságával:

— Pipát.

Nagyon megtetszetett neki ez a füstölő jószág. A kőmivesek éppen kint dolgoztak az ablak előtt s pipáztak. Azoknak jó lehetett, a mi kis fiunknak azonban még sem hozhatott pipát a Jézuska.

Most már abbahagytuk s nem győrtük tovább a kérdezgetéseinkkel. Világos volt, hogy magunknak kell kitálalni valamit a mi nekünk bizonyára könnyebb lesz, mint a szegény kis gagyogó babának.

Törtük is rajta a fejünket minden nap. Mi volna az, e minék a kis Kornél legjobban megörülne? Ma ezt gondoltuk, holnap amazt; s ha elmentünk az utcán valami játékosbolt előtt, min-

dig megálltunk tanakodni. De határozottan megállapodni sokáig nem bírtunk.

Feleségem állatseregletet gondolt: elefántot, tigris, oroszlánt, medvét s mindenféle más bestiát vasketreczekben. Abból mindjárt tanulni is fog. En majorságot ajánlottam csirkékkel, libákkal, bányókkal, fejős tehennel és pásztorleányokkal.

De feleségem azt vetette ellene, hogy az inkább leányoknak való: a fiukat nem kell elpuhítani.

— Ugyan édes istenem, — esattantam föl arra én, — csak nem adunk egy másfél éves fiúnak spártai nevelést.

A nevelés alapelveinek ebből a fejtegetéséből majdnem baj lett, de szerencsére még elég korán kiegyezkedtünk. A legokosabb lesz, ha a sok vitatkozás helyett egyenesen bemegyünk valami nagy játékkereskedésbe s ott megveszszük, ami megtetszik.

Már végignéztünk egy rakás skatulyát, mikor a kereskedő, ki hihetőleg megunta már a sok skatulyát bontogatni, megszólalt:

— Fiúskának lesz, kérem?

— Fiúskának.

— Akkor leginkább hintalovat ajánlhatnék.

Egymásra néztünk. Csakugyan. Persze, hogy a hintalónak fog legjobban

államrontó, szociálista eszmékkel vannak eltelve; s nemcsak a magyar államiságra nézve jelentenek imminens veszélyt, hanem még sokkal inkább fenyegetik a magyar nemzeti eszmét is.

Es ha az anyagi kárt, mely a magyar középosztály roppant gyöngeségéből ered, kibírnók is, — azt a kudarcot, melyet a nemzeti eszme és a magyar államiság a német ipar inváziója által szenvedne, jóvátenni és kireparálni soha többé nem lehetne.

Es ez szintén egy további ok, bizonynyal valamennyi közt a legfontosabb, amely sajnálandónak tünteti fel, hogy a kiegyezési javaslatokat nem lehet parlamenti tárgyalás alá venni.

— **Kitüntetett főispán.** A hivatalos lap mai száma a következő királyi kéziratot közli:

A Személyem körüli magyar miniszterium ideiglenes vezetésével megbízott magyar miniszterelnököm előterjesztése folytán gróf Török József Ungvármegye főispánjának és a felső-szabolcsi tiszai ármentesítő és belvizvezető társulat ügyeinek rendezésére kiküldve volt miniszteri biztosnak, a közszolgálat terén és említett megbízásában szerzett érdemei elismerésül, Lipót-rendem lovagkeresztjét díjmentesen adományozom.

Kelt Gödöllőn, 1898. évi május hó 24-én.

Ferencz József, s. k.

Báró Bánffy s. k.

— **A reichsrath tegnapi ülése.** A háborus hírek után nagy békesség ütött be az osztrák parlamentbe. Csendes a tárgyalóterem és a folyosó s a németek akciója, hogy a gráci események miatt obstrukció üssön ki, nyilvánvalóan du gába dőlt. Az oka pedig ennek, a mint a képviselők egymás közt bizalmasan mondogatják, a napidíjak kérdése. Nagyon sok képviselő van ugyanis, a ki nem szeretné elveszíteni a napidíját arra az időre,

amíg az obstrukció miatt zárva maradnának a parlament kapui.

A tegnapi ülés a legnagyobb esendben indult meg és bár a képviselők szép számban gyűltek össze és Schönererék imitt-amott egy kicsit megeresztek a fécet, mégis rendben foly a vita.

Dijnokok öröme.

Az állami hivataloknál alkalmazott dijnokok szolgálati s anyagi helyzetének javításáról szóló 1897. évi XXIV. t. cz., mely 1898. január 1-én lépett életbe, melyet annak idején lapunkban bőven ismertettünk, tulajdonképen csak most lépett életbe amennyiben az annak végrehajtására vonatkozó utasítás a napokban jelent meg s így csak most hajtható végre.

A végrehajtási utasítás szerint a dijnokok egy évi jól eltöltött szolgálati idő után az előjárásiglatól „Ertesítés“-t kap, melyben szorgalma, alkalmazhatósága s amely folytán a fent hivatkozott törvény-cikkben biztosított kedvezményekre való igényjogosultsága elismertetik.

A kedvezményt elnyert dijnokok, a tiszti eskükhöz hasonló ünnepélyes fogadalmat írásban leteszi.

A dijnokok elbocsátása egy havi határidőhöz van kötve s csak alapos okból történhetik.

A dijnokok az elbocsátó határozat ellen 3 nap alatt fellebbezhet. A fellebbezést minden hatóság a hivatal kebelében a főnök két rendes és két póttagból álló állandó bizottság legkésőbb 48 óra alatt tárgyalás alá veszi, szótöbbséggel nyomban határoz, mely a panaszlóval írásban közöltetik s azonnal végérvényes. A napidíj minimum 80 kr. Állami tisztviselői állásra való pályázatnál elsőbbség biztossittatik.

Igazolt betegség esetén 1 óra teljes napidíj, 2 óra fél napidíj jár s csak akkor bocsátható el, ha 3 hó alatt nem jelentkezik.

A dijnokok 10 év után 100 frt, 20 év után 200 frt, 30 év után 250 frt és 40 évi szolgálat után 300 frt, állandó nyugdíjra tarthat igényt.

Állami tisztviselővé való kinevezés esetén a dijnoki szolgálatból 2—2 év 1 évnek számítatik.

A dijnokok kérdés ezzel egy időre megvan oldva. Ha nemis sok, a mit elértek, de a régi helyzettel szemben, mikor a hivatal főnök a szegény embert minden ok, minden határidő nélkül elbocsáthatta, mikor sem nyugdíjra sem valamelyes kedvezményre s állandó alkalmaztatásra nem számíthattak, midőn most már egy évi szolgálat után állandó jellegű hivatalnokoknak tekintetnek, mindezek oly előnyök, melyekkel kétségtelenül sokat igénynek s melyek a kormány böles és anyai gondoskodással sok, sok szegény embereknek javított sanyaru helyzetén.

A háboru.

— A legújabb hírek. —

A spanyolok győzelme.

Madrid, június 2.

Santiago de Kubából érkezett távirat jelenti: A legutóbbi ütközetben három amerikai hajó megsérült és egy kigyuladt. A spanyoloknak egy halottjuk volt.

New-York, június 2.

Az Evening Journal Cap. Haitien i délelőtt 10 órától kelt sürgönye azt jelenti, hogy az amerikai hajóhad ismét megjelent Santiago előtt. Újabb bombázást várnak.

Madrid, június 2.

Az amerikaiaknak azt az állítását, mintha a Santiago de Kuba mellett vívott csatánál egyszerű kémszemlérlő lett volna szó, itteni hivatalos körökben nem veszik komolyan, minthogy nem valószínű, hogy egy kémszemléhez 14 hajót használnának és öt óra hosszat tartó makacs ütközetet vívnának. A valóság az, hogy az amerikaiak megkísérelték a santiago kikötőbe való bejutást, de visszaverték őket. Az az amerikai hír, hogy a Castillo de Morro erődöt szétrombolták volna, nem valószínű, mivel az erőd 62 méternyi magasságban van.

Washington, június 2.

A tegnapi tengeri csatározásról és bombázásról szóló hírek mind tulzottak. Összesen csak arról volt szó, hogy az ellenfelek egymás hadállását törekedtek megtudni. A döntő esata még nem történt meg.

megörülni. Hiszen repdes, ha kocsiira ülünk vele s meglátja a lovakat. Csodálatos, hogy hetekig tanakodtunk s mégsem jutott eszünkbe.

— De valami szép nagyot mutasson, — mondta a feleségem.

— Oh kérem, remek példányaink vannak — dicsékedett a kereskedő — valószínű lóbőrrel behuzva, valódi sörénynyel, valódi farkkal, teljes, tökéletes löszerszámmal, nyereggel, kengyelvással.

Behoztak egyet a raktárból. Pompás állat volt. Szinte várta az ember, hogy ni, most mindjárt megelevenedik s végignyargal a bolton.

Feleségemnek ragyogtak a szemei s magam is boldog meglepéssel szemlétem ezt a nagyszerű hintalovat. Ha nem resteltük volna ott az idegenek előtt, szeretnénk volna összecsókolózni, úgy megörültünk.

A kereskedő észrevette nagy örömmünket s bizonyos, hogy egy pár forinttal drágábban adta a hintalovát, mint másképp adta volna. De mindegy, szó nélkül fizettünk s még meg is szorongattuk a kezét a derék embernek.

Egész uton hazáig csak arról beszéltünk, hogy megörül majd Kornél. Előre gyönyörködtünk meglepetésében. Milyen öröm lesz az, milyen bámulás!

Otthon is csak erről folyt a beszéd. Reggel, délben, este, mindig erről. Biztatuk a kicsikét, hogy a Jézuska hoz neki valami nagyon szépet. Nyilván nem értette. A Jézuska még nagyon ismeretlen fogalom volt neki, csak bámult a nagy szemével s mosolygott ránk.

Karácsonyestére elkészítettük a karácsonyfát. Az egész háznép dolgozott rajta. Három napig minden étel kozmás volt, mert a szakácsné a habezukorkák és az aranyos diók fölaggatásával volt elfoglalva.

Végre meggyújtottuk a kis viaszgyertyákat s gyönyörködve álltunk meg a karácsonyfa előtt. Majd a szoba tetejéig fölért, olyan hatalmas fa volt s teleaggatva mindenféle csillogó villogó holmival. Hogy fog bámulni a kis Kornél!

S a fő a ló, a pompás hintaló. Milyen büszkén áll ott a karácsonyfa alatt. No, az lesz aztán az öröm, ha a kicsike megpillantja ezt. Ha majd ráül és lovagol.

Bent a másik szobában azalatt egyre hajtogatta a dada:

— Jön a Jézuska! Jön a Jézuska!

— No, most már esöngethetünk, — szólt a feleségem.

— Mert tudnivaló, hogy a Jézuska esöngetéssel ad jelt jövételéről.

Aztán hirtelen kitértük az ajtót s beözönlött a fény a homályos szobába, hol eddig a dada mesélgetett a kicsinek a Jézuskáról.

A hirtelen felvillanó nagy fényesség, a csöngetés, a láрма egészen megzavarta a kicsikét s ijedten bujt a dada ölébe. Az meg még egyre kurjantgatott:

— Itt a Jézuska! Itt a Jézuska!

— Ugyan ne ijesztgesse már! patantunk rá.

Odamentünk a kicsikéhez, simogattuk, hizelkedtünk neki, megfogtuk a kezét s próbáltuk bevinni a karácsonyfa-hoz.

Sokáig nem akart. Félénken oda odapillantott, meg eldugta a fejét.

— Kornélka, Kornélka, — hívogattuk a legnyájásabb szóval.

Végre mégis nekibátorodott annyira hogy kézenfogva bevezethettük.

Leszakítottunk neki egy pár darab czukorkát a karácsonyfáról. Arra megint bátrabb lett egy kissé. De még mindig szepegve nézegette a csodálatos fát a sok édő gyertyácskával.

A lovat még eddig nem is látta. Szemecskéi csak a félelmetes fára tapadtak. Most azonban azt gondoltuk, itt az ideje, hogy megmutassuk neki a lovat. Hadd örüljön végre szegényke.

Elfogott hajó.

New-York, június 2.

Key-Westben azt beszélik, hogy a St. Paul segédcirkálóhajó elfogta volna az Alfonz XIII. spanyol szállítóhajót 1300 katonával és jelentékeny készlettel.

Az Unio adóssága.

Washington, június 2.

Az államadósság a háború költségei következtében 19,341.108 dollárra emelkedett.

Schley utóda.

London, június 2.

A Times jelenti New-Yorkból, hogy egy washingtoni távirat szerint Schley tengernagy utódaént Sampson tengernagy vette volna át a Szantiágó előtt álló amerikai hajóhad vezényletét.

Az új földesur.

Debreczen, június 3.

Az újságírók legtöbbje szegény ember. Összes vagyonuk a toll, mely a vidéken, de különösen Debreczenben sovány kenyeret ad.

Ne csodálkozzunk tehát, ha futó tüzként járta be a várost a múlt héten az a hír, hogy egyik kollégánk szállót vett a hatvan-utezai kertben. Valóságos szállóskertet kunyhóval. A hitetlenek nem hittek e csodában, mások pedig, kik ismerik kollégánk bohém természetét, úgy okoskodtak, hogy bizonyosan nyert az osztály-sorsjáték húzásán.

Midőn a szállóvásárlás eszméjét közkinésé tette, a debreczeni pénzintézetek rögtön benyújtották offertjeiket. Sőt állítólag az angol bank is felajánlta a nemzeti kölcsönt, de sovíniszta kollégánk a helybeli kaszszakat tisztelte meg bizalmával. Így történt azután, hogy a biblia levelei közt őrzött 900 forinthoz vett még ötszáz forintot és három heti szakadatlan száguldozás és vizitelés után megvette a nektártermő földet...

És ezen műveletet kollégánk megdicsőült arczal adta elő és mi feliratban gratuláltunk annak a férfinak, ki első ingatlanának megszerzésével kapcsolatban legelőször is *torkának* akart kedvezni.

A napokban azután a kételkedők le voltak főzve, mert az ingatlanok forgalmában sajtóhiba nélkül a következőket olvashattuk:

N. N. hírlapíró, megveszi N. N.-től a telekjegyzőkönyvben 26.412. sz. a. hold földét 1400 frtéért.

Más nap pedig a városi nyomdában négy betűszedő lázasan szedte a következő névjegyet: N. N. szállótulajdonos.

A kíváncsiság a harmadik nap kivitt bennünket a szállóba. Barátunk egy díófa tetején ült és onnan gyönyörködött új szerzeményében. A kunyhó ajtaján már ott fehérelt a névjegy, a falak pedig tele voltak aggatva a földmivelési miniszter különböző rendeleteivel, melyek statáriomot hirdetnek a phylloxerára, a pilleri anma tortryxra — a peronoszporára és a cserebogarak pusztítására.

Meglátva minket előkelő vendégeket nagy kegyesen leszállt a fellegek közül. Alig ismertünk rá. Vastag volt, mint egy gönczi hordó, pedig huszonnégy órával azelőtt még olyan vékony volt, mint az a szállótermés, mely új szállóján ígérkezik. A talány azonban meg lett fejtve előttünk, mihielyt kollégánk a saját maga leszere-léséhez hozzáfogott. Zsebeiből ugyanis a következő tárgyak kerültek elő:

Egy peronoszpora fecskendő.
Öt kiló kék gálicz.
Egy kerti olló.
Egy kerti fűrés.
Három különböző kilónyi súlyu kapukules.
Egy kiállózott Ellenőr.
És egy kurta szivar...

Barátunk csak a kapukulesoknál mosolyodott el, de ez a mosoly egy egész *Memoiret* mondott el barátunk bohém életéről.

Meglóbáltuk a hintalovat, s arra odatekintett. Rémmület tükröződött arczán, kiszakította kezecskéit a kezünkből s úgy futott ki a másik szobába.

Hiába esalogattuk:

— Kornélka, ló... szép ló... A Kornélkái... Nagy ló... Kornélka ráül Gyü te!

Nem volt olyan szép szó, olyan ígéret, a mivel bevihettük volna. Elfordította a fejét és sivalkodott.

Még sokáig próbálgattuk, de mindhiába. Végre türelmünket vesztettük s boszankodni kezdtünk:

— Hát nem jösz be, — te rossz kölyök?

— Hozzuk ki neki a lovat — tanácsolta a feleségem. — Hátha itt kint jobban megbarátkozik vele.

De abba kellett hagyni ezt a kísérletet is. Ugy félt a hintalótól, hogy nem mertük kihozni.

Enni sem mert szegényke a nagy remegés miatt. Ugy kellett lefektetni vacsora nélkül.

No, a mi karácsonyesténk ugyan szépen sikerült. Csak abban reménykedtünk még, hogy holnap, világos nappal, talán majd elenyészik a kicsikének a félelme. Az este nagyon hirtelen leptük meg s a káprázatos fényesség mellett

Isten tudja miféle szörnyetegnek tünt föl a hintaló.

De a gyerek félelme másnap sem szünt meg. Semmiféle cukorral és semmiféle szóval nem lehetett abba a szobába becsalogatni. Mihelyt nyílt az ajtó, ijedten fordította el a fejét. A világ semmi kincsért nem közeledett volna a szörnyeteg hintalóhoz.

Vagy egy hétig mindennap próbálgattuk. Végre azt mondta a feleségem:

— Dobjuk ki azt a czudar állatot. Ne ijesztgesse tovább Kornélkát!

Kidobtuk hát a szobából. Odaadtuk a házmesterék gyerekeinek. De reájok parancsoltunk, hogy dugják el, ne mutogassák.

Hónapok mulva egyszer, amint amint kimegyünk sétálni a kis Kornéllal, ott látjuk a híres hintalovat. Az udvar köze pén hancuroztak rajta a házmester fiai. Már akkor a feje le volt törve, a szép hosszú farka kitépve, a nyereg sem volt meg már rajta s a lóbőr repedésein ki-lógott a csepű. De a mi fiunk elragadtatva nézte.

— Én is, én is, — kiabált vágyakozva.

Ő is lovagolni akart a rongyos hintalovon. S a házmesterfiuk nagylelkűen megengedték neki.

Csakhamar ezután hozzáfogtunk az ozsonnához és nagyokat ittunk a körtvélyezi atyafiság jóvoltából a szállós gazda egészségére. Barátunk a menu folyamán elmondta a szállóélet történetét s azon apró kalandokat, melyek az új birtoklással igen gyakran elválaszthatatlanul össze vannak forrva.

Egyszóval jól mulattunk s midőn éjjelkor eltávoztunk a szállóból, egyik kollégánk a holdvilág szelid fényénél eskü alatt vallotta, hogy a mi új szállósgazda kollégánk még valamikor virslis lesz Debreczenben.

Előfizetési felhívás!

A Debreczeni Ellenőr, mely huszonöt év óta szolgálja lankadatlan buzgósággal a liberális ügyét és egy pillanatra sem tért le arról az utról, mely az igazi szabadelvűség útja, a jövőben is ezen a mesgyén halad, mert tudja, hogy csakis a szabadelvű eszmék szeretete teheti nagygyá hazánkat és nemzetünket.

Huszonöt éves mult van a hátunk mögött s az a zászló, melyet huszonöt év előtt felvettünk, most is oly tiszta, mint akkor, midőn azt lapunk megindításakor kibontottuk.

És most, midőn ez új évnegyedben lapunk tisztelt olvasóközönségét arra kérjük, hogy becsületes munkánkban szellemi és anyagi támogatásban részesítsen, egyben ígérjük, hogy a modern hírlapírás minden szellemi erejével és technikai eszközével arra fogunk törekedni, hogy olvasóink pártolását meghálálhassuk.

Lapunk előfizetési ára a régi marad:

Egy évre . . .	10 frt — kr.
Fél „ . . .	5 „ — „
Negyed évre . . .	2 „ 50 „
Egy óra . . .	1 „ 25 „

NAPI HIREK.**Tájékoztató.**

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattár a feleknek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A Gönczy-egyesület „Ötthon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbírószág szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3-6-ig.
Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10-12-ig. Többi napokon d. e. 9-12-ig, d. u. 3-6-ig.

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreáliskola műhelyében d. u. 2-4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11-12 óráig.

Szerb vendégeink.

A belgrádi társadalom színe-java, élén Svetomir Nikolajevics volt miniszterelnökkel és az államtanács tagjával a jövő hét elején Debreczenbe érkeznek, hogy visszaadják a debreczeni dalos-egylet tavalyi látogatását.

Debreczen sz. kir. város igazi magyar vendégszerérettel fogadja a kontinens egyik legjobb dalegyesületét és a fogadó bizottság mindent elkövet, hogy vendégeink szép emlékeket vigyenek haza arról a földről, mely édes szeretettel öleli mind azokat szívéhez, kik szeretetet hoznak hozzá szívökben.

A városi tanács tegnapi ülésében foglalkozott a vendégek fogadtatásával. A polgármester intézkedéseit, hogy tudniillik a város nevében meghívta a belgrádi dalárdát, — örvendetes tudomásul vette s helybenhagyta. Elhatározta továbbá, hogy az érkezőket, viszonzásául annak a rendkívül szíves, előzékeny, lelkes fogadtatásnak, amelyben Belgrád város hatósága és lakossága tavaly a debreczeni dalegyületet részesítette, — teljesen a város közönsége vendégeikül tekinti s minden lehetőt elkövet, hogy azok ép oly kellemesen, otthonosan érezzék magukat városunkban, mint egy évvel ezelőtt a debreczeniek Belgrádban. Együttal felhatalmazta Simonffy Imre polgármestert a tanács hogy a további szükséges intézkedéseket a megszavazott hitel keretén belül, a tanács és a társadalom köréből alakítandó rendező bizottság támogatásával eszközölje.

A rendező bizottság tegnap d. u. részben megalakult és főbb vonásokban megállapította a három napos vendéglátás rendjét.

A szerb dalárda 55-60 taggal Budapestest keresztül, ahol június 6-án a szerb konzulatus képviselőjében Weisz Soma alkonzul hivatalosan fogadja őket, június 7-én d. u. 3 óra 47 perczkor érkeznek városunkba.

Püspök-Ladányig vagy esetleg Szajolig elibök utaznak Vecsey Imre tb. főjegyző, Konez Akos tb. tanácsnok, szerkesztő és Engesszer József dalegyületi választmányi tag. A vasutnál a város nevében Simonffy Imre polgármester üdvözi a vendégeket, akiket kocsikon a Bika és az Angol királynő szállodában, 32 szobában szállásolnak el.

Este társasvacsora lesz tiszteletükre a Nagyerdőn.

Az étkezés dolgát Vecsey Imre és Márk Endre intézik. A látóivalók beosztásával pedig Vecsey Imre van megbízva s ezek közé a Pallagot is felvették.

A szerb dalegyesület, amelynek hanganyagáról, kiképzéséről elragadtatással nyilatkoznak a szakértők, két hangversenyt rendez, mind a kettőt a színházban, később közzölhető műsorról és helybeli kulturális meg emberbaráti czélra.

A hangverseny rendezés Vecsey Imre, Roncsik Lajos, Márk Endre, Konez Akos, Krasznay Ferencz, Szoyka Gyula, Zimmermann Gyula urakból alakult küldöttség kezében van.

Az első hangverseny után június 8-án a Bikában, a második után, június 9-én az Angol királynőben lesz közvacsora.

A fogadó bizottságot a közélet vezető férfai közül, főként a tanintézetek tanárkarai kebeléből többekkel kiegészítik még. Ezenkívül közreműködésre, a tolmács szerepére felkéri a helybeli jogakadémia szerb ajku halgatóit.

A vendégek közt 16 hölgy is lesz, 8 férjes asszony és 8 leány. Köztük 9 a dalegyelet működő tagja.

— **Személyi hír.** Lator Sándor Máramarosmegye alispánja városunkban időzik s itt a város és a vármegye notabilitásait meglátogatta.

— **Kinevezés.** Az államvasutak igazgatósága dr. Dereksasy István helybeli gyakorló orvost, pályorvosnak kinevezte.

— **Debreczeniek Konstantinápolyban.** Az elmondandó kis történetnek a színe helye ugyan Debreczen, de eredendő oka összefügg a debreczeni dalárdának a napkeleti Isztambulba történt elutazásával. Az uti társaság egyik tagja, úgy gondolkodott, míg ő Konstantinápolyban mulat addig a felesége se unatkozzék. Elküldte tehát egy rekonához. A családi trónörökös, az eleven fiúskát itthon hagyták a nagyapának, meg a nagymamának az őrzetére. At is költöztették az öregekhez a fiúskát, hogy a lakásban csak a fitosorru szobaleány, meg a bájban és hájban dus szakácsnő maradtak otthon. A fiúská vasárnap délután fellátogott a nagyapjával a szülei házhoz, hanem meglepetésükre váratlan és igen előkelő vendégséget találtak ott. A nagy ebédlőben volt felterítve. A család ezüst asztali készletei voltak felrakva. Meg hosszú nyaku üvegekben a finom bor. Jókedvű és lármás volt a társaság, mely állott a fitosorru szobalányból, a hájban és bájban dus szakácsnőből és a zöld hajtókás gyalogezred két délezzel posztócsillagos vitézből, a kik a finom ebéd után, már kényes pongyolában és az ur finom havannáit füstölve heverésztek a puha ottománon. A megzavart lakomának folytatása volt mikor a nagyságáék hazatértek a ciprusi lombos Sztambulból.

— **Az udvarias miniszter.** A szerb dalosok részére, kik a napokban érkeznek a magyar államvasutak igazgatóságának értesítése szerint a kereskedelemügyi m. kir. miniszter Zimonytól Debreczenig és vissza 50 drb gyorsvonatra is érvényes teljesen szabad jegyet engedélyezett.

— **Nőegyleti diszközgyűlés.** A jótékony nőegylet abból az alkalomból, hogy nagyérdemű elnökét, Veresné Szathmáry Teréz urnót királyunk Ó felsége a legmagasabb kitüntetésben (koronás arany érdemkereszt) átadását a városháza nagytermében tartandó ünnepélyes diszközgyűléssel óhajtja egybekötni, a mikor meleg óvácziókban kíván kifejezést adni kitüntetett elnöke iránti tiszteletének és szeretetének. E tárgyban az egész nőegylet folyó hó 5-én vasárnap délelőtt 11 órakor az árvaház üléstermében Szabó Kálmánné urnő alelnök elnöklete alatt értekezletet tart, melyen a diszközgyűlés idejét és programját is megállapítják.

— **Előkészületek a tanárgyűlésre.** Az országos tanárgyűlés fogadtatását rendező nagy bizottság szállásoló küldöttsége tegnap d. u. jött először össze Oláh Károly tanácsnok elnöklése mellett s több irányban intézkedett a vendégeik jövő tanügyi férfiak kényelmes elszállásolása érdekében. Az albizottság felhívást intéz a nagy közönséghez, hogy mindazok, akik július elején üres vagy butorozott szobákkal bírnak, mérsékelt díjazás mellett bocsássák azokat három, esetleg négy napra a szállásoló bizottság rendelkezése alá, mely nem zárja el az utat azok elől sem, akik díjtalanul készek szobákat átengedni a vendégek részére vagy az elszállásolás költségeihez pénzbeli adomány-

nyal kívánnak hozzájárulni, illetve megváltani akarják a szállásadást. Felhívja továbbá a bizottság a fogat-tulajdonos polgárokat is, hogy a később meghatározandó időben fogataikat szíveskedjenek a vendégek rendelkezésére bocsátani. Bejelentéseket úgy a szállásokra, mint a fogatokra nézve június 20-ig elfogad a katonai ügyosztály. (Hungária épület II. emelet.)

— **Dajna Bandi nótája.** Dajna Balogh Bandi, az ország leghíresebb kisbögőse, kinyomatta azt az általa szerzett népdalt, mely Ottó főhercegnek annyira megnyerte tetszését, hogy a nótáért briliáns melltűvel ajándékozta meg Dajnákat. A népdal zongorára is átírva, Csáthy Ferencz könyvkereskedésében kapható.

— **A debreczeni zenede közgyűlése.** f. hó 5-én, vasárnap d. e. 10 órára, (nem pedig 12 órára, mint tévesen közölve volt) azon megjegyzéssel tüzetik ki, hogy az azon megjelenő egyleti tagok, számra való tekintet nélkül, jogérvényesen fognak határozni. Debreczen, 1898. június hó 2. Az elnökség.

— **Meghívó az 1898. évi június 4 én, szombaton délután fél 5 órakor tartandó Zártkörű Zeneakadémiai Növendék-Hangversenyre** Szotyori Nagy Károly zeneakadémiajában, Szent-Anna-utca. Rendezi: Szotyori Nagy Károly igazgató. Közreműködők: Degenfeld Mária grófnő, Abraham Irma, ifj. Gáll Józsefné, Tóth Irma, Nagy Vilma, Szotyori Nagy Flóra, Danilovics Mariska, Varga Stefánia, Mayer Blanka, Materny Gizella, Engel Irén, Alter Ilona, Dumbrava Ilona, Kálmánczhey Zoltán, Weiszlovits Zoltán, Széll Akos, Torday László, Radó Endre, Dávid Nándor és Sárvány Jenő növendékek.

Műsor:

1. Bohm. a) „Prélude.“ b) „Gondoliera.“ Hegedűn előadják: Dumbrava Ilona, Weiszlovits Zoltán, Széll Akos, Torday László, Radó Endre, Dávid Nándor és Sárvány Jenő. Zongorán kíséri: Tóth Árpád tanár, harmoniumon kíséri: Szotyori Nagy Károly igazgató. — Tanár: Friedmann Samu.

2. Allaga G. „Cserebogár-Ábránd.“ Czimbalmón előadja: Nagy Vilma. — Tanárnő: Asbóth Vilma.

3. a) Rohde. „Hangulatkép.“ Zongorán előadja: Engel Irén. b) Gounod. „Le bal d'enfants.“ Zongorán előadja: Adler Ilona. — Tanár: Tóth Árpád.

4. Mendelssohn. „Dalok.“ Éneklük: Danilovics Mariska és Varga Stefánia. Zongorán kíséri: Tóth Árpád és harmoniumon kíséri tanáruk: Szotyori Nagy Károly igazgató.

5. Dankla. „Air Vairé.“ Hegedűn előadja: Weiszlovits Zoltán. Zongorán kíséri: Tóth Árpád tanár. — Tanár: Friedmann S.

6. Donizetti-Goria. „Grand duo de Belisario.“ 2 zongorán előadják: Mayer Blanka és Materny Gizella. Tanár: P. Nagy Zoltán.

7. a) Rossini. „Desdemona románcza Othellóból.“ b) Bellini. „Norma áriája Normából.“ Éneklük: Degenfeld Mária grófnő. Harmoniumon kíséri tanára: Szotyori Nagy Károly igazgató.

8. a) Goria. „Hangverseny-etude.“ b) Godard. „I-ső Mazurka.“ Zongorán előadja: ifj. Gáll Józsefné Tóth Irma. — Tanár: Sz. Nagy Károly.

9. Allaga. „Népdal-egyveleg.“ Czimbalmón előadja: Kálmánczhey Zoltán. Tanárnő: Asbóth Vilma.

10. Wagner-Liszt. „Tannhauser.“ Zongorán előadja: Abraham Irma. — Tanár: Szotyori Nagy Károly igazgató.

11. a) Mozart. „Sextus áriája Titusból.“ b) Kern Aurel. „A te kerted.“ c) Hubay J. „Rózsi dala.“ Éneklük: Degenfeld Mária

grófnó. Harmoniumon kíséri tanára: Sz. Nagy Károly igazgató.

12. Villmers-Szotyori Nagy Károly. „Barcarol.“ Előadják zongorán: Sz. Nagy Flóra, harmoniumon: Szotyori Nagy Károly igazgató.

Ezen meghívó belépő-jegyül nem használható. Jegyek Szotyori Nagy Károly igazgatónál kaphatók.

— **Felhívás Debreczen város közönségéhez.** Az orsz. középiskolai tanáregyesület, folyó évi július hó 4-ikén és 5-ikén városunkban tartja gyűlését, mely alkalomra hazánk különböző részeiből érkező a tudományosság terén magoknak érdemeket szerzett tanfériak fogadása és elszállásolása válik szükségessé. Városunk és magunk iránti jól érzett kötelességünk, hogy a jövő hó 3-án már érkező kedves vendégeink Debreczen városához méltó fogadtatásban részesüljenek. — A fogadtatás és elszállásolás eszközölhetése céljából bizalommal kéretik fel a város művelt nagyközönsége, minél fogva e nagyfontosságú ügyet magáévá téve, ahoz városunk jóhírnevéhez méltóan hozzájárulni, — a fogadtatásban részt venni s azt, hogy lakással ki-ki hány vendéget hajlandó és képes ellátni, Gláh Károly tanácsnoknak, mint az elszállásoló bizottság elnökének (Hungária épület II. emelet 15. ajtó) folyó hó 20-ára tudtára adni sziveskedjék.

— **Gyilkos véletlenségből.** Tegnap számunkban megírtuk, hogy a csendőrség elfogta M. Nagy Károly parasztleányt, ki Sámsonban áldozóesütörtökön megölte özv. Erdélyi Jánosné sz. Kirják Veront. A gyilkosság úgy történt, hogy Nagy Károly összeveszett szeretőjével, ki özv. Erdélyinél lakott s később a szóváltásból dulakodás támadt. Dulakodás közben a nő megharapta Nagy Károly kezét s ez bosszujában felkapott egy fadorongot s azzal le akarja ütni szeretőjét. A nő azonban idejekorán kimenekült s Nagy Károly szeretője helyett a közelben álló Erdélyinét találta úgy megütni, hogy az egy nap mulva kiszervenedett. A tettes Nagy Károly mindvégig tagadott, de erős bizonyíték volt ellene a harapás. Tegnap mikor a csendőrök az ügyészség fogházába kísérték, a vizsgálóbírótság nyomban megvizsgáltatta s a harapásból származott sérülést konstatáltak kezén. Nagy Károly daczára az ellene szóló erős bizonyítékoknak állhatatosan tagad.

— **Bécsi csalogatás.** A P. H. írja: Az ausztriai szövetséges lövészet központi bizottsága a magyarországi lövészeket is meginvitálja a császári jubiláris lövészetünnepekre, amely június 26-ikán kezdődik. Magyar a felhívás, de csalfa a szövege. „Ausztria-magyarországi“ lövészetéről szól és emlegeti a „hazánk“ népeibe lakozó éber véderőt, stb. Szép szövegekben huzakodik elő a felhívás azzal, hogy „epedve várják az alkalmat, hogy a dicsőített magyar vendégszeretetet viszonyozzák;“ igen ám, de azért az egésznek olyan az íze, mintha provinz Ungorn lövészeihez küldték volna a meghívót s csak egy csekélyke pont szól Ausztriáról és Magyarországról. Ilyen felhívásokat bizony küldhettek Csehországba is cseh nyelven, és küldhettek Karinthiába, Galicziába szlovén, lengyel és más nyelveken. — A lövészetből lehetetlen „közös“-ügyet csinálni és Magyarországi lövészei — tekintve attól, hogy semmi keresni valójuk nincs az oszt. császárság ünnepein — nem tehetik ki magukat annak, hogy ne úgy fogadtassanak, mint teljesen független, szuverén állam lövészetének képviselői.

— **A kollegiumból.** A kollegium gazdasági bizottsága f. hó 4-ikén délután ülést tart. Simonffy Imre kir. tanácsos, főgondnok elnöklésével.

— **Vasuti közgyűlések.** A debreczen-füzes-abony-ohat-polgári vasut f. hó 7-ikén délelőtt 10 órakor, a debreczen-nagyléta-dereeskei vasut pedig f. hó 8-ikán délelőtt 10 órakor közgyűlést tartanak a városház nagytermében.

— **Nemeslelkű adomány.** Áron Manó, mint értesülünk, az esetre, ha kisuj-utczai házát a város megveszi, a szavazás előtt 200 frtot ajánlott fel a jövő téli népkonyha céljaira a jótékony nőegylet részére.

— **Műkedvelő előadás.** Az iparos ifjúság egy része június ötödikén a Margit-fürdő dísztermében este 8 órakor műkedvelő előadást rendez, mely alkalommal Than Gyula kollégánk *A falu őrdőge* ezimű népszínművét adják elő. A szereplők a következők: Csoboly Bálint, jómódu parasztagazda. Eszti, Eszti leányai Tóth Erzsike, Kaliczky Emma. Bokor Andrásné Tulnik Mariska. Laci, fia Kovács József. Csóka Tamás, kántor-tanító Kovács Mihály. Sodrony Pál Schmid Lajos. Bodrak Orbán, a falu bírája Kaliczky Ernő. Figura Matyi, menderes Tulnik József. Agnes, gazdasszony Király Eszti. Egy legény Vachtler Gusztáv. Kis leány Juhász Erzsike. Kis fiu Darnai Sándor. Rikkancs cigányprimás Schreier Gyula. Bögös Schaff József. I-ső, második Csendlegény Gógán József, Legrand Alajos. Pista, Palkó, János, Gabi, Dani, Peti legények: Ehrenreich Jenő, Horváth József, Pető Imre, Pető József, Pojefkó József, Krón Géza. Juczi, Panni, Teresi, Erzi, Máli, Klári, Zsófi leányok: Horváth Mariska, Nagy Juliska, Tóth Juliska, Krón Juliska, Kardos Erzsike, Bertha Erzsike, Paulay Berta. Nép, cigányok. Történik egy hegyaljai faluban. Idő jelenkor. A darabot Schaff János rendezte. Előadás után táncvizsgálat lesz. Az előadás és a táncvizsgálat kedvezőtlen időben is megtartatik. Az előadás és a táncvizsgálaton Kiss Gyula zenekara működik. Helyárak: Első hely 80 kr., második hely 60 kr., harmadik hely 40 kr., állóhely 30 kr., szinlap 10 kr. Az előadás napján jegyek a Margit-fürdő nagytermének pénztáránál váltandók. Jegyek előre válthatók Kaliczky Józsefné csapó-utczai, Tóth József főtéri fodrász üzletében és az összes működő tagoknál.

— **A sertésvész.** A városi tanács a következő figyelmeztetést tette közzé: Városunk külterületén a sertésvész egyszerre több helyen való fellépése megállapítván, az a nagyméltóságú földmivelésügyi magy. kir. miniszter urnak 9300/1898. III/2. szám alatti körrendelete 9. §-a értelmében, ezenel járványosnak kimondatik. — Miből kifolyólag értesítetik a város közönsége, hogy a sertéseknek a határból kihajtása, sertésekre járatok kiadása, henteseknek, állatkereskedőknek, herélőknek a községi sertésólakba bemenetele, trágyának a határból, szalmának vagy szalastakarmánynak pedig a fertőzött és lezárt szállásokból, udvarokból való kiszállítása és a sertésekkel való házalás eltiltatik, a sertésekre vonatkozó járatoknak a vásárfelügyelőséghez való beadása elrendeltetik, megjegyeztetvén, hogy sertéseknek egy a törvényhatóságok területén belül, valamint más törvényhatóságok területére való elszállítása csak hatósági engedéllyel eszközölhető. (Körrendelet 7. §.) — Figyelmeztetetik a város közönsége, hogy a ki a fenti rendelkezések és tilalmak ellen vét, kihágást követ el s cselekménye vagy mulasztása az 1888. VII. (Állategészségügyi), illetve az 1879. évi XL. t.-cz. (kihágási törvény) vonatkozó szakaszai szerint minősítetik és büntetetik.

— **Anatelli bűvészműtávjai.** Napok óta gyönyörködteti Anatelli bűvész műtávjáival a „Bika“ szálloda második udvarkertjében (Orfeum helyisége) a közönséget. Valóban rendkívül érdekes s meglepő műtávjokat produkál. A közönség bámulattal nézi az egyes számokat s csodálkozik azok gyors s meglepő kivitelében. Naponként új műsort állít össze a bűvész. A műtávjok egyik legszenzációsabb számát képezi, melyet mindennap produkál, a lebilincselte férfi gyors kiszabadulása a lelakatolt vasabroncsok közül s a hypnotizált nő műtávjai. Igazi élvezetet s szórakozást talál most a közönség Anatelli bűvész műtávjáiban s ajánljuk is megtekintését.

— **Első Leánykiházasítási Egylet m. sz.** Folyó évi május hóban 762 jutalékrész irattott be és nászjutalékok fejében 30956 frt 29 kr. fizetett ki 1898. évi január 1-től május 31-ig beirt összes jutalékrészek szám 3455 és a kifizetett nász jutalékok összege 91979 frt 49 kr. — Debreczeni és hajdumegyei vezérképviselőség: Baum Miksánál.

— **Díjtekés.** A kereskedő ifjak önképző egyesülete folyó hó 3-án vasárnap, a „Dréher“ söresarnok mögött levő díszes kerthelyiségében díjtekészt rendez, melyre a t. egyesületi tagok és vendégei meghívatnak. A díjak a következők: I-ső díj 1 drb. 20 koronás arany, II-ik díj 1 drb. 10 koronás arany, III-ik díj 1 drb. 5 frtos arany, IV-ik díj 2 korona.

— **Furfangos tolvajok.** A régi betyárvilág romantikájára emlékeztet az a lopás, melyet a rabkert mellett követtek el. A régi betyár világban, mikor a betyárok, zajtalanul akarták lopásaikat véghez vinni, a házat aláásták s a szobapadozatán készített résen hatoltak be a szobába. Ilyen formán lopták meg Miskolczy Gyula földbirtokost is a napokban. A rabkert mellett nagy tengeri raktára van, melyben száz métermázsza hámozott tengeri volt. A gazda a napokban szét nézett a raktárban s arra a kellemetlen meglepetésre jutott, hogy tengerije alaposan megcsappant. Kutatott, hogy történhetett ez s rájött, hogy valami furfangosan lopták meg. A raktárt aláásták, lukat furta s ott eregették ki a tengerit s mikor már jócskán összeszedték magukat, a lukat bedugták s másnap folytatták a lopást. A tolvajok ily módon nagy összegre rugó tengerit loptak el. A rendőrség keresi a tetteseket.

— **A krajczár vége.** A Nagyméltóságú m. kir. pénzügyminiszter urnak 40918. számú rendelete folytán közhírré tétetik, hogy az ausztriai értékű 1 azaz egy krajczáros és fél krajczáros réz váltópénz a magánforgalomban csak 1898. évi június hó 30-ig fogadandó el, az állami pénztáraknál és hivataloknál pedig csak 1899. évi december hó 31-ig fogadhatnak el s hogy 1899. évi december hó 31-dike után azok sem név értékükben sem anyagi értékük megtérítése mellett többé sem fizetéképpen el nem fogadhatnak, sem be nem váltattanak. A városi tanács.

— **Elvesztett mellű.** Sebestyén Béla bősörményi ev. ref. tanító neje szerdán mellű vesztett el. A mellű alakja kerek körülbelül tallér nagyságu, laposra esiszolt gránát kövekből állott aranyba foglalva.

Mibe került egy keresztelés és temetés a század elején.

A debreczeni városi levéltárban van 1812-ből egy számla, melyben Sággy Ferencz kancellista felsorolja elhunyt feleségének, Kardszagi Sárának temetési és ekkor született gyermekének keresztelési költségeit. — Ebből megtudjuk, hogy akkor se volt valami olcsó világ, amennyiben az anyósával hadi-

lábán álló özvegy férj a következő borsos számlát mutatta be a törvény előtt napának, ki azonban perbe fogta dupla krtéával dolgozó vejét. A számla a következő tételeket foglalja magában:

Kávés egy font és másfél font ezukor	77 Rén. frt.
Rosolis egy Bouteill Vanigli Kaláts, Stroekné maga sütötte, de az élesztőt én adtam	24 " "
A bábának	20 " "
A fűrésztőnek	7 " "
A keresztelésért T. Diószegi Urnak	4 " "
Kávéhoz való tej az öreg Jéger Urtól	20 " "
Bakóné menyecskének szoptatásért	12 " "
Károlykának két rendbeli sirupra	3.40 " "
Károlykának Fodorvizre	1. " "
Mikor a kis Károlykát Margitára kivittem, jövet-menet költöttem	71. " "
A Dajkának adtam	30. " "
A kis fiamért adtam a hugomnak	80. " "
Summa summarum	361.40 forint.

A Temetésre tett költség Specificatiója.

Tiszt. Kassay Péter Uramnak Predikálásért	30 Rén. frt.
Tiszt. Tatai Sámuel Uramnak a Tisztességért	20 " "
T. Székely Uramnak az ének-lésért	20 " "
A Senior Uramnak az éneklő gyerekekért	45 " "
A Fűsüs-Czéhnek a székekért	20 " "
A Sirásoknak, a két Früzshnek, két vacsora, egy Ebéden s amennyit meg tudtak innya	5 " "
Tizenkét Paquett szeg a koporsóra	80 " "
A Bötük Elhelyezésére	20 " "
Marhaus 45 font, per. 40 kr.	18 " "
Káposztáért, a jóféle Sáfrányon, Borson, Liszten és Tojásán kívül	10 " "
Bor 150 Itze per 40 kr. Itcéje pedig nem Kerti, hanem Hegyi bor és kerti is összesen	100 " "
A koporsóért Epitaphiunna	140 " "
Orvosságért die 11, 12, 13 Febr. az Receptekre irt Jegyzés szerint	23.36 " "
Doktor Uramnak	20.— " "
Esk. Medgyaszay Gábor Ur-tól a tölle vásárolt 15 Rőf Tafotáért, 2 és fél Rőf Patyutalért, 1 1/2 Rőf Zsipekért, 3 1/2 rőf Pántlikáért	360.30 " "
Detto öt Rőf Fekete Fátyolért az Epitafistak részére	—15 " "
3 Rőf Atlatzért Fűrmender K. Orbán Estvány Uramnak	42.— " "
Az Epitafista Diákoknak	5.— " "
A Nagy Andrásné által vett kenyérért	8.— " "
Summa summarum	992.— Rft.
Mind összesen	1353.50 Rft.

A tanács megkísérelte az egyességet, de ez nem sikerült s azért a perlekedő feleket törvényre utasította.

Kétségkívül a borsos számla volt az ok, mely miatt az öreg asszony opponált. A Canczellista Ur sem akart fizetni és így egymást érték a panaszos levelek, melyeket a busuló özvegy férj írogatott a tanácshoz. — Ezek egyikében így panaszkodik:

Megboldogult feleségem idejében, de különösen Annak halála óta Napam Kard-szag Imréné ő Kigyelmének, erántam viseltető Kedvetlenségét szomoruan kéntelenítetvén tapasztalni, arra határoztam magamat hogy valamely más reám nézvést tsendesebb helyre költözzek hazából. Ezen szándékomnak Napam Ő Kigyelmének előre tudtára adván azt mondotta: nem bánya, ha elmegyek is a házától, hanem azt tudjam meg, hogy azon Memnyekzői Ajándék-

ról, melyet boldog emlékezetű Feleségemnek Hozzám lett jövelekor adott, egy foltot sem fog kezembe adni soha.

Sághy Ferenc Canczellista ur csakugyan el is költözött, később a napa is elhalt és a vagyonka a feljegyzés szerint a kis Károlykára maradt.

Ezen régi írásból az tűnik ki, hogy a század elején nagy drágaság volt Debreczenben; továbbá, hogy a nők dupla krétával irták a mamák részére a számlákat . . .

A debreczeni városi levéltárból közli:

Konoz Ákos.

Öngyilkos pasa.

Konstantinápolyi sürgöny jelenti az E. U.-nak Farkas Ozmán pasának, Bem egykori hadsegédének halálát. A pasát vasárnap délután a Márványtengerben, a Prinkipósziget partjainál halva találták. A holttesten török tábornoki egyenruha zsebében aranyóra és pénztárca volt. A rendőrség, a melyet értesítettek, megindította a vizsgálatot, de mivel a törvény-széki orvosok külső erőszaknak semmi nyomát sem találták a holttesten, azt hiszik, hogy öngyilkosságot követett el. Erre vall az is, hogy néhány gyermek, a ki a parton játszott, látta Ozmán pasát, a mint egyenruhájában a tengerben mindig beljebb és beljebb ment, míg a hullámok egészen elfodták. Egyetlen leányának, Nigjar Hanyom költőnek vallomása szerint Ozmán pasa lakásából a Prinkipo szigeten körülbelül tizenegy óra felé távozott, hogy rendes sétáját végezze. Semmit sem volt izgatott és viselkedéséből egyáltalában nem lehetett arra következtetni, hogy öngyilkossá akar lenni. Ozmán pasa haláláról nagyon sokat beszélnek Konstantinápolyban, a hol az elhunyt igen népszerű ember volt.

Ozmán pasa, családi nevén Farkas Adolf, Morvaországban született, de már ifju korában Magyarországra költözött s az elsők közt volt, a kik a szabadságharcban honvédek állottak. Nagyváradon csapott fel honvédek és kiérdemeltén a tiszti rangot, egyik hadsegéde lett Bemnek, a kinek oldalán küzdötte végig az erdélyi hadjáratot. Tevékeny része volt többek közt 1849. márczius huszonhetedikén a vöröstoronyi szorosban megvívott diadalban.

Mint százados, Szamosujvárnak volt térparanesnoka, majd Bemet követve Magyarországra jött s részt vett az utolsó harcokban, kivált dicsőségesen a legutolsóban, mikor Mertens alezredes csapatait a mehádiai szorosban kétezer magyar és lengyel teljes egy napig feltartóztatta, fődözvén a menekülőknél a Dunán való átkelését. Farkas százados másnap szintén török földre menekült.

Miként Bem, Farkas is belépett a török hadseregbe, századosi rangja megtartásával. Attért a mohamedán vallásra s ettől fogva Ozmán volt a neve. Pár évig helyőrségiszolgálatot végzett; 1853 ban megkezdődött a véres keleti háború s ebben Ozmán már mint őrnagy vett részt. A Duna hadjáratot, melyben a török hadsereg fényes és elhatározó győzelmet aratott az orosz fölött, Ozmán őrnagy Omer pasa hadsegédévé harszolta végig. Nyelvismereteinél fogva később Raghan lord, a brit főparanesnok vezérkarába osztották s itt tett szolgálataért az angol hadiérmmel tüntették ki.

Ozmánt 1870-ben alezredesi ranggal kinevezték a török katonai akadémia tanárává. Azóta haláláig ennél az intézetnél működött. Az 1878-diki orosz-török háborúban annyiban vett részt, hogy a Plevnában elsáncolt Gazi Osmán pasának fontos paranesokat vitt Konstantinápolyból.

Ezt a veszedelmes megbízatást teljes sikerrel elvégezte, de csaknem elfogta a portyázó orosz lovasság. Uj állásában ezredes, majd tábornok lett.

Farkas Ozmán pasa török leányt vett nőül, a kivel három évtizeden át boldogan élt. Leánya a Konstantinápolyban valósággal ünnepeelt Nigjar, a török nemzetnek ez idő szerint legkiválóbb költőnője.

Irodalom és művészet.

* **Csöndes évek.** Törökök dulása, a németek garázdálkodása és a kuruczvilág ezerféle izgalmi végkép kimerítették az országot. A forrongások, a küzdelmek idejére csöndes évek következtenek. Az egész nemzetre valami mélyeséges letargia borult, olyan volt, mint a fáradtságtól összerogyott ember, kinek tagjai elszibadnak és a kinek szemére nehéz, kábitó álmom nehezedik. Dermedségéből csak egyszer rezzen fel az ország, midőn a Peroféle parasztlázadás tör ki, mint a vihar alól előpattanó tűz, hogy egy-két loboás után újra elhervadjon, mert a szegény parasztnépnek újra fegyvert ad kezébe az elkeseredés, újra erőszakkal próbálja magáról lerázni a szörnyü terheket, melyeket urai, a nemesek, raknak kíméletlenül vállára. A birtok a főnemesség kezében halmozódik össze, a 600 ezer holdas uradalom nem tartozik a ritkaságok közé, de az adót, a hadiségélyt a paraszt fizeti. Es mindezek fejében nem kívánna az ő együgyűségében egyebet, mint egy kis földet, melyről elmondhassa, hogy az övé. hogy tudja: miért fárad, miért gyötrődik. Ez a vágy az, melyet a lázítók veszedelmes tüzzé szitnak benne, ez a vágy az, mely a lázadások alkalmával vaddá, kegyetlené teszi és ez a vágy az, melyért: ztán akasztással keréketöréssel bűnhődnek. Így történt ez a Pero féle lázadás után is. A nemesség sem okult most sem, mint nem okult 1437-ben és 1514 ben. Akasztófalával és keréketöréssel akarta meggyógyítani ama sebeket, melyeknek fájdalmát csak egy kis méltányosság és engedékenység csillapithatta volna. A „csöndes éveknek“, a jelzett lázadásnak ez érdekes történetével, továbbá Mária-Teréziának a nép érdekében tett intézkedéseivel foglalkozik Benedek Elek, a Magyar nép multja és jelene című pazar diszszel kiállított hatalmas munkájának ép most megjelent 13-ik és 14-ik füzeté, melyek mindegyike méltán sorakozik az előbbiekhöz, mint-hogy ugy az előadás módja, mint a tőzsgyökeres magyaros stílus és történeti alaposág tekintetében a legszigorubb kritika igényeit is felülmulják. Az Athenaeum kiadásában megjelenő munka egy-egy füzeté 30 krajczárért kapható.

* **Babaruha.** Itt az áldott nyár, a vakáció, az iskolai szünet áldott kedves ideje, a gyermekek boldogságos öröme. A ki csak egy kiesít teheti, az, ha nélkülözések árán is, menekül kiesinyeivel ebből a mi szép, de nyáron a Szahara sivatagjánál is rettenetesebb fővárosunkból ki falura, mezőre az apró és nagyobb gyermekseréggel. A legboldogabb gyermek az, a kit a szülője vihet el a Balaton partjára, a hol a napsugár, a víz és a gyermekjátékszerek legédesebbje, a ragyogó tiszta szemü homok együtt van. Anyák, a kik oly boldogak vagytok, hogy kiesinyeitekkel a Balaton partján időzhetek, az égre kérlek benneteket, ne kinezátok őket azzal, hogy öltöztetitek őket. Hadd fujja össze édes kis testüket a szél, hadd pirítsa a nap és fűrészsze ne csak a víz, de a homok is. Ne legyen a gyermekén egyéb csak egy fehér kis köntös, a mely ing és ruha egyaránt, egy széles hófehér könnyü szalma vagy batiszt kalap és egy pár kis vászon szandál a lábain, a melyet a parti homokban könnyen lerug és hazamenet ismét fölhuza.

* A **Divat Ujság** ötödik évének 11. számát ma küldötte szét a kiadóhivatal. Nyolczoldalas, nagy fölappjának minden oldala már a nyári divat újdonságaival van tele. A szöveg magyarázatát kiegészíti a minden számhoz mellékelte duplaoldalas nagyszabású mintáiv. A hónap elején megjelenő Divat Ujsághoz színes divatképet és négyoldalas kézimunka mellékletet is csatolnak. A színes divatképen négy gyönyörű öltözet van, míg a kézimunka mellékletet a szorgos női kezeket foglalkoztató számos magyarázó szöveggel tarkított kép és minta borítja. A hónapoként kétszer megjelenő ujság minden számahoz szórakoztató melléklet is járul, telve hasznos rovatokkal, az előfizetőket érdeklő tudnivalókkal. A Divat Ujság előfizetési ára negyedévre, a postán való megküldéssel egy forint tíz krajczár. Megrendelhető a kiadóhivatalban: Budapesten, VIII., Rókk Szilárd-utca 4.

CSARNOK.

Föltámadás.

Regény. 15.

— Irta: **Uriel.** —

(Folytatás.)

— Temetnek, — susogja Zsiga doktor.
— Kit? — kérdezi fagyosan Abay.
— Egy vadgalambot. Ragadozó volt.
Megtart sok szívet. A kórházban szép Erzsikének hívták. Alig husz éves és mégis többet élt, mint husz tisztességes matróna. Mért sietett úgy élvezni, mért falt a föl előre mindazt, ami, ha száz évig él is, sok lett volna neki? A legundokabb betegség szivta ki életét.

Giling-galang, giling-galang, — hangzik egyre a régi templom száz éves öreg harangjának zugása.

Ez a szomorú zugás fölizgatja a betegeket, nyugtalankodnak, hánykolódnak a pokróczok alatt. A sok sovány kar egész az orrig, sőt azon is felül huzza a takarót. Senki sem akarja hallani most az öreg harang halálra emlékeztető érzésköltését. Megnehezül a beteg sziv és összeszorul a félelemtől, mindenki el akar szunnyadni, hogy szabadulhasson a szomorú gondolattól, melyeket a halálfélelem kerget az agyba. Olyan jó ilyenkor a takaró alá temetkezni a vánkosokba s belemenekül az álom mindent feledtető országába.

— Eleget láttunk, — szól Bende s maga után huzza barátait.

Abay gondolataiba mélyed. Ugy látta most az embert, mint őszszel, mikor léghullás van, az ablak nyílásban a sok vergődő, félig élettelen parányi szárnyasokat. Kiaszva, összezuzva.

IX.

Tárva-nyitva az ablak. Abay komoran néz ki s hallgatja az élet nyüzsgő zaját. Napról-napra türelmetlenebb s szászor is kételkedik teljes fölgyógyulásában. Reakziótól fél, seb feltörésről fantáziál; nem lehet tudni semmit, hogy miféle képződmények fejlődtek ki a „hegben“, melyből idővel „dag“ támad, egyszerre következik be a „derme“, s ez a legborzasztóbb halálnem. Belesápad a gondolatba. Szembe nézett ő már sokszor a halállal, ezután sem lesz gyáva, de most az egyszer úgy szeretne megmenekülni. Ki vágyik, szinte megrepeszi szívet a vágy. Mint az ősz rab, a ki sok idő óta sinylődik a börtön fenekén s egyszer már szét akarja végre tépni lánczeit. A szenvedés, a sok kétség, folyton változtatja hangulatát. Akármerre jár a szobában, mindig az ablak felé fordul a szeme s lopva is kinéz. Egy alakot, egy arcot keres, mely ékesen kiválnék a tömegből. Ellát keresi a földön, a fák között, a légben, fenn a magasban, a hol a madarak szárnyalnak, oda is felküldi sóvár

tekintetét. És a mint visszatér egészsége, mind elementárisabb erővel támad föl szívében a szerelem.

Eppen jókor jön a főorvos vigasztaló szava.

— Gondolom, nyolcz nap mulva elhagyhatja a kórházat.

Mint valami isteni szózat, úgy hangzik ez a kijelentés Abay fülébe. Örömben megtudná csókolni Batanes dr. barna kezét, bütykös ujjait. Hanem a rücskös orru orvos, szokás szerint, tar kaponyájára csapja bojtos piros sapkáját s műszereivel együtt kisiet. Csak semmi hálálkodás és érzékenykedés, a fiatal beteg mind föllengzővé lesz a hosszú magányban, de ha visszanyeri erejét, a doktor úgy is tudja, hogy ismét nagy legény lesz, a ki fusernak, repülő kibirgusnak tart minden orvost s nevetve gondol vissza kórházi érzékenykedéseire.

Bende még három napot tölt a kórházban. Batanes dr. már mindkettőjük sebeitől levette a „fáslit“.

Milyen gondolat? Valakinek, a ki el akarta dobni az életet s már a halál küszöbén állott, viszatérni a világba.

Abay összefont karokkal áll az ablak előtt. Verőfényes az idő ismét. Tekintete a mint végigsiklik a gömbakácokon, odaütözik egy távol eső nagy épület fényes kupolájára, melyről ezer fővényszemre törve szóródik le a déli nap sugara. Kéjes örömmel nézi ezt a sok parányi csillámló aranyat s szíve reszket az gyönyörtől, melyet ez a fényesség és a szabadság gondolata kelt benne.

Most már lemehetnek a kertbe is. Karonfogva sétálnak együtt a vadgesztenyefák alatt s tele tüdővel szívják az ózondus levegőt. Csaknem minden idejüket a kertben töltik, mert mindennap nyomasztóbban nehezül rájuk a kórházi atmoszféra.

A félig lábadozó betegek irigykedve nézik őket az ablakokból. Mit nem adnának szegények, ha ők is oit járkalhatnának azon az áldott földön, a vadgesztenyefák alatt.

(Folyt. köv.)

Vegyes.

Háboru és szivar. Ha e két dolog között az összefüggést keressük, nem is kell oly messze mennünk, mint azt első pillanatra gondoljuk. A most folyó spanyol-amerikai háboru ugyanis igen közölről érinti a havanna-szivarok fogyasztóit, a mennyiben arra kényszeríti őket, hogy vagy mondjanak le e kitünő szivar élvezetéről, vagy nagy mértékben redukálják napi szükségleteiket.

Történik pedig ez azért, mert a háboru elvonja a munkáskezeket a műveléstől. Ezelőtt még a legnagyobb gyárak egyikében 800 férfi és 200 nő dolgozott. A napigyártás körülbelül 50.000 fontot tett. Ennyi nyers dohányt készítettek elő. A szivargyártásnál — ugyanabban a gyárban — 200 férfi és 100 nő dolgozott s naponként 1,000,000 szivart készítettek. Most ugyanabban a gyárban a nyers dohány feldolgozását 30 férfi és 10 nő végzi s 2500 fontot dolgoznak fel. — A szivar-osztályban 20 férfi és 6 nő, akik átlag 75.000 szivart készítenek naponta. Azonkívül óriásilag csálnak a gyárosok. Nem lévén dohány, virginia-dohányt dolgoznak fel szivarokká s mint igazi havannákat bocsátják a forgalomba.

Hogy a termelés-apadás az egész világot érinteni fogja, azt igen természetesnek találjuk, ha egy-két pillantást vetünk az alábbi statisztikára:

A legtöbb dohányt Németalföldön fogyasztanak, mely országban egy-egy lakosra 3-4 kiló jutott, legkevesebbet a spanyolok dohányoznak, kiknél egy-egy lakosra csak

egy fél kiló jut. A többi országokban a következő volt a dohányfogyasztás: az Egyesült Államokban 2-1, Belgiumban 1-5, Németországban 1-4, Ausztráliában és Magyarországon 1-3, Norvégiában 1-1, Dániában 1-1, Kanadában 1. Franciaországban, Svédországban és Oroszországban 0-9, Portugáliában 0-8, Angliában, Olaszországban és Svájcban 0-6 kiló. (Az a franczi statisztikus alighanem tévedett, mert bajos elhinni, hogy az örökké cigarettázó spanyolok csak fél kilót fogyasztának fejenként.)

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. június hó 3-án.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	—	121.—	121.50
„ vasuti beruházási köt. 4 1/2%	—	120.—	121.—
„ koronajárdék 4%	—	99.—	99.40
„ regále vált. köt. 4 1/2%	—	100.60	101.40
Osztrák aranyjárdék 4%	—	121.—	121.50
Egységes államkötvény 4 1/2%	—	101,75	102,25
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	139.25	140.25

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	401.—	401.50
Osztrák hitelbank részvény	—	360.—	360.20
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	104.50	104.75

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj.	—	122.—	123.—
„ 3%-os	—	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	—	119.50	120.50
Magyar vörös keresztsorsjegy	—	10.75	11.25
Osztrák „	—	20.25	20.75
Olasz „	—	12.—	12.50
Bazilika sorsjegy	—	6.75	7.—
Jó-sziv „	—	4.20	4.50

Pénznekem:

Cs. és kir. arany	—	—	5.65	5.74
20 márkás arany	—	—	11.78	11.82
20 frankos arany	—	—	9.54	9.58
1 Sovereigns	—	—	12.05	12.09

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készaru-üzlet.

1898. június 2-án.

A készbuza ára ma 50—60 krral hanyatlott. Külföld szintén olcsóbb árfolyamokat jelzett, a kereslet, dacára annak, hogy az eladók nagyobb árengedélyt engedélyeztek, mindvégig korlátolt maradt. A déli tőzsdén eladatott néhány ezer mm. 50—60 krral olcsóbb áron. Az irányzat igen lanya.

Rozsban csekély volt a forgalom és a vevők hiányában 10—15 krral olcsóbb lett.

Tengeriben csekély volt a forgalom változatlan áron.

Zabban gyöngye volt a forgalom változatlan áron.

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 78 k.	13.85
forinton, 200 mm. 77 k.	13.80 forinton, 500 mm. 76 k.
13 forinton, 100 mm. 75 k.	13.— frton, 300 mm. 77 k.
14.95 frton, mind három hónapra.	

II. Natáridő-üzlet.

Az irányzat esöndes volt s az árak tartottak voltak, a forgalom mérsékelt volt.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	9.97—	9.99
„ márcz.—ápr.	12.30—	12.35
Rozs szeptemberre	7.28—	7.29
Tengeri máj.—jun.-ra	5.10—	5.12
Zab szeptemberre	5.65—	5.68

Délután 4 órakor zárlat:

Buza tavaszra	12.10—	12.15
„ őszre	9.90—	9.91
Rozs szeptem.	7.22—	7.25
Zab	5.65—	5.68
Tengeri máj.—jun.	5.09—	5.11
Repce augusztusra	12.60—	12.70

Bérekocsik dijszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámsra.		
Fél órára	40	30
Háromnegyed órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó óran túl félórára vagy kevesebb időre	30	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélküli a város rompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetőeknél (vallaskülönbség nélkül), ha a végzettség a templomban történik	2	1.40
A temetőbe ki és vissza	1.20	80
A színházba menet	60	40
A színházból jövet	80	60
Bármely vasúti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	50	30
Éjjeli menet vagy jövet kézi táskával	80	60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab malha után 10 kr. jár		
A kereselyező vagy csónakázó tóhoz, csekkorgyár, légszuszogó, kertészeti egyeslet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövőpálya menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	60	40
Étel- és ital- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1.20	90
Minden következő órára	40	30
A katonai lakóházhoz és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	80	60
Minden további órára	40	30

Kiadó és laptulajdonos:
Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.
Főmunkatárs: Ujlaki Antal

4681. sz.
1898.

Árverési hirdetés.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a város tulajdonát tevő következő ingatlanok u. m.:

1. a „Gugyori“ csapszék, a hozzátartozó 98 hold s 202 □-öl szántó-, kaszáló- s legelő-földdel 1898. évi október hó 1-től—1904. szeptember hó 30-ig terjedő hat évre;
2. a h.-sámsoni határban levő „majorsági föld“ nevezetű 567 és ¹⁰/₁₆-od hold területű tagbirtok 1898. év november 1-től—1904. október 1-ig terjedő hat évre;
3. a „Ludas csapszék“ a hozzátartozó 155 hold 138 □-öl szántó-, kaszáló- és legelő földdel 1898. november 1-től—1904. október 31-ig terjedő hat évre;
4. 419 hold 445 □-öl területű Pallagi I-só tag az 1898. évi október hó 1-től az 1906. évi október hó 1-ig terjedő időre.
5. 381 hold 1363 □-öl területű Pallagi II-ik tag az 1900. évi október 1-től az 1906. évi október hó 1-ig terjedő hat évre, 1898. év június hó 22-én d. e. 9 órakor a városháza kistanácsstermében tartandó nyilvános árverésen bérbe, illetve haszonbérbe kiadni fognak.

Az árverési feltételek a város számvevői hivatalánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az árverelni szándékozók a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzül (készpénzbeli) az árverelő bizottság kezéhez letenni tartoznak.

Debreczen, 1898. május 9-én.

A városi tanács.

MIHALOVITS-féle

Harmat-Crème

Arcszépítő kenőcs.

A Harmat-Crème a legjobb arcszépítő s kézbőr-ápoló kenőcs, mely üdév, puhává, fehérré teszi az arc bőrét.

A Harmat-Crème sem ólmot, sem higanyt nem tartalmaz s teljesen ártalmatlan hatású.

A Harmat-Crème nappal is használható, miután nem zsiroz s a poudert jól állja.

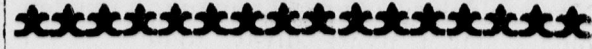
A Harmat Crème nem teszi fényessé az arcot s fehérré a bőrt.

A Harmat-Crème kiváló jó hatású mindennemű bőrbajoknál; pattanások s mitesszerek (bőr-akák) elmulasztására, napégette s szélkíjta arcznál, s kéznél.

A Harmat-Crème teljesen szirtalan, habszerű, jó illatú arcszépítő egy tégelyének ára egy korona.

A Harmat Szappan, mely a Crème hatását fokozza, darabonként 35 kr.

Főraktár a készítő MIHALOVITS I. gyógy-szerésznél Debreczenben.

269.

Az „ISTYÁN“ Gőzmalom társulat örleményeinek ÁRJEGYZÉKE saját raktárában.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malomgyűlésen megállapított a 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módozatokra vonatkozó egyezmények szerint, kötelezettség és engedmény nélkül, készpénzfizetés mellett, zsákkal együtt.

A. Asztali dara nagyszemű	100 kiló	24.80
B. " " apró szemű		24.20
0. Királyliszt		24.20
1. Lángliszt kivonat		23.80
2. Elsőrendű zsemlyelisz		23.—
3. Zsemlyelisz		22.20
4. Elsőrendű kenyérlisz		19.20
5. Közép kenyérlisz		18.80
6. Kenyérlisz		17.80
7. Barna kenyérlisz		16.80
8. Takarmánylisz		10.60
11. Finom korpa zsákkal		5.20
11. " " zsák nélkül		5.—
12. Durva korpa zsákkal		4.20
12. " " zsák nélkül		4.—
Csirke buza zsák nélkül		4.—

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tisztasulynak véve:

A. B. 0—6 számig	85 kiló
7. és 8. szám	79 " "
11. és 12. "	50 " "

Debreczenben, 1898. június 3. 586—1—1

Jubileumi kiállítás Bécs 1898.

Mérsékelt, csoportosított Check-könyvek (ellátási füzetek) kiadása, melyek utalványt lakásra, élelmezésre I. rangú szállodákban és vendéglőkben, belépő jegyeket a kiállítási Uránia színházba, Velence Bécsben. Császár jubileumi kép megtekintésére. ingyen utazásra a Kahlenbergre és egy baleset biztosítást 4000 koronára stb.

5 napra 30 frt. 3 napra 20 frt.

Jubileumi kiállítási hivatalos forgalm irodái
„Courier“ utazási iroda (Nagel és Wortmann)
BÉCS, I. Operngasse No. 6.

Kiadási hely: Debreczenben KATZ JAKAB urnál.
Ismeretéseket ingyen kaphatók. 548—3—2

Leonhardi-féle tenták.

Különlegesség: Egyedüli valódi Anthracenta.

A legjobb
mindennemű könyvek okmányok és irományok részére.

Továbbá mindennemű író és másolótenták. Szines-tenták, autografianták, hektograph-tenták, folyókony-tus mérnökök és iskolák részére tontaporok és kivonatok, bélyegzőfesték, másolófesték, készületek fohéreműgyészéshez folyékony enyv és gummi valamint Száruakon

Eau de Labarraque
(tentafoltok eltávolítására).

Pecsviaszok és ostyák.

Leonhardi Ágost
Bodenbach Elba mellett.

A legtöbb bel- és külföldi írószorkereskedésben kaphatók

Törvényileg védve.